

շով Սովետական Հայաստանի դռները բացավ տասնյակ հազարավոր բազմություններու առջև, որոնք հիմա ձեռք-ձեռքի տված, իրենց ի սպաս են դրեր իրենց հարազատ Հայրենիքի ա՛լ ավելի ծաղկմանն ու հզորացմանը:

Հայ ժողովրդի ամեն մի զավակի մտքին ու սրտին մեջ Ստալինը ունի իր հարազատ ու ջերմ անկյունը:

Իր և իր Հայրենիքի ազատարարի ու մեծագույն բարեկամի նկատմամբ հայ ժողովուրդը ցուցաբերեց իր անհուն շնորհակալությունն ու երախտագիտությունը անով, որ Հայաստանի մեջ սովետական կարգերու հաստատման 30-րդ տարեդարձի առիթով, Երևանի արևելյան գեղածիժաղ բարձունքին կանգնեցուց Ստալինի այնքան վեհ ու շքեղ քանդակը:

Իսկ անոր մահեն հետո հայ ժողովուրդը նույն այդ շնորհակալական ու երախտագի-

տական պարտքը կկատարե՛ կանուցելով ա՛լ ավելի լուսավոր ու երջանիկ ապագան, որպես ավելի շքեղ ու խոսուն քանդակ՝ անմահ Ստալինին:

Հայ ժողովուրդի, անոր Հայրենիքի ազատարարի ու մեծագույն բարեկամի ֆիզիկական կորուստը անհուն վշտով է լեցուցեր իմ սիրտը, որ մեկ կողմեն կհավատա, որ Ստալինի հիշատակը արժանավոր կերպով հարգած կըլլանք միայն այն ժամանակ, երբ այդ վիշտը կփոխարկենք ստեղծագործական ուժի և կնվիրաբերենք զայն հանուն մեր մեծ Հայրենիքի ու հերոս ժողովուրդի ա՛լ ավելի բարգավաճման, իսկ մյուս կողմե՛ վշտահար այս սիրտս կուգա ահա իմ շրթներու վրա՝ աղոթքի ջերմությամբ ու խորությամբ մրմընջելու:

«Հավերժ փա՛ռք Ստալինի հիշատակին»:

ԴՈԿՏ. Լ. ԱԼԹՈՒՆՅԱՆ

ՍՍՍԿԻՆԸ ԱՆՄԱՆ Է

Բնության անողոք մի հարվածը ընդմիջտ կտրեց հանճարեղ և իմաստուն Ստալինի փառապանծ կյանքի թելը, կյանքի թելն այն մարդու, որ 35 տարիներ շարունակ ռզեշընչեց և առաջնորդեց սովետական ժողովուրդներին դեպի երջանիկ կյանք և խաղաղություն:

Այս վաղահաս կորուստը անշափ մեծ է և վշտալի՜ ո՛չ միայն Սովետական Միության, այլև ամբողջ աշխարհի առաջադեմ ժողովուրդների համար, իսկ հայ ժողովրդի համար՝ է՛լ ավելի մեծ:

Սովետական Միության ընտանիքի մեջ մեր փոքր Հայաստանը այսօր դարձել է ծաղկած մի երկիր՝ իր հոյակապ շինարարությունով, առաջավոր արդյունաբերությամբ և սոցիալիստական գյուղատնտեսությամբ, կոլտուրայով ու գիտությամբ: Այս բոլորը պարտական ենք ուռա մեծ ժողովրդին, Սովետական Միության Կոմունիստական պարտիային և անձամբ անմահ զուլպին՝ Լենինին և Ստալինին, որոնք հարություն տվեցին հայ ժողովրդին, որ մահվան դուռն էր հասել: Նրանց շնորհիվ ինձ նման հարյուր հազարավոր պանդուխտ հայեր հնարավորություն ստացան վերադառնալու իրենց նվիրական Հայրենիքը՝ նրա ծոցում վայելելու սովետական իրավակարգի բարիքները:

Երախտագետ հայ ժողովուրդը գիտակցում է այս բոլորը և մի արցունք ավելի ունի աչքերի մեջ՝ իր սիրելի հովանավորողի և հոգատար հոր մահվան առթիվ:

Ստալինի հիշատակը անմահ է: Մահը չի կարող մեր սրտերից հանել նրա անմահ կերպարը: Նրա գիտական ստեղծագործությունները, նրա վիթխարի գործերը հավերժ անմոռաց կմնան ներկա և գալիք սերունդներին մոտ:

Մեր սիրելի առաջնորդի հիշատակի հանդեպ մեր սերն ու հարգանքը արտահայտելու լավագույն ձևը, եղանակը՝ կլինե՛ր իր իսկ սիրածը. նա շէր սիրում ո՛չ արցունք և ո՛չ ողբ, նա սիրում էր գործը, ուստի աշխատենք նմանվել նրա անարատ կերպարին. յուրաքանչյուրս մեր վրա բաժին ընկած աշխատանքում ցուցաբերելով է՛լ ավելի նվիրվածություն և եռանդ, է՛լ ավելի սերտորեն համախմբվենք մեր հարազատ Լենինի—Ստալինի մեծ պարտիայի, մեր հարազատ պետության շուրջը:

Հանգի՛ստ թո հոգնատանջ և սուրբ աճյունին, ո՛վ սիրելի առաջնորդ:

Այս երկու խոսքը լինի փոխարենը մի բուռ ծաղկի՝ դրված թո շիրմի վրա, ո՛վ անմահ Ստալին: